

7. Міжнародна співпраця: співпраця з іншими країнами та міжнародними організаціями для обміну досвідом та отримання допомоги в умовах кризи;

8. Евакуація та захист персоналу: передбачення планів евакуації та захисту працівників сільськогосподарських підприємств в разі необхідності.

Отже, забезпечення сталості сільськогосподарських підприємств в умовах війни вимагає комплексного підходу та співпраці між урядом, господарствами та іншими зацікавленими сторонами.

Список використаних джерел:

1. Бурик З. Трагування сутності понять: сталий розвиток, державне управління, державне регулювання, державне регулювання сталого розвитку. Теоретичні та прикладні питання державотворення. 2017. Вип. 21. С. 10-19.

2. Головченко О.Ю. Механізм макроекономічного регулювання стійкого зростання національної економіки в адаптивних умовах. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2019. Вип. 28. Ч. 1. С. 180-187.

3. Довгань Л.Є. Сучасні аспекти сталого розвитку машинобудівних підприємств. Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики. 2008. № 3 (3). С. 71-83.

4. Квятковська Л.А. Реалізація принципів концепції сталого розвитку в діяльності підприємства. Вісник соціально-економічних досліджень. 2013. № 1. С. 85-89.

5. Степаненко Т.О. Теоретичні та методичні засади сталого розвитку підприємства. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Економіка і управління. 2020. Том 31 (70). № 6. С. 136-141.

УДК 658

*Логінов Б.В.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
(Науковий керівник: к.е.н. доцент Дмитришин Б.В.)
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

КРИТЕРІЇ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО МОНІТОРИНГУ ПІДПРИЄМСТВА

Завдання підвищення ефективності системи фінансово-економічного моніторингу діяльності організацій особливо актуальна саме для сьогоденного часу. Такий інструмент в умовах кризи набуває особливої, більш вагомій значимості для успішного функціонування підприємства.

Основними цілями управління на рівні підприємства є забезпечення стабільного функціонування і виконання комплексу заходів, спрямованих на:

- попередження і прогнозування кризового становища;
- реалізацію заходів превентивного характеру;
- застосування особливих антикризових технологій для проведення профілактичних заходів;
- своєчасне попередження і розпізнавання кризових явищ [1].

Моніторинг фінансово-економічного стану підприємства являє собою метод оцінки фінансово-економічного стану господарюючого суб'єкта на основі вивчення залежності і динаміки фінансових показників. Система моніторингу фінансово-економічного стану та платоспроможності є найважливішим інструментом діагностування кризової ситуації, основною метою якої є здійснення безперервного контролю за станом економічної системи, а індикатором є різні фінансові показники [2].

Ефективна система моніторингу може допомогти вжити своєчасних і ефективних заходів для збереження стійкого фінансового стану та платоспроможності підприємства.

Проте існуючі моделі аналізу фінансової звітності, такі, як коефіцієнтний аналіз, аналіз ймовірності банкрутства шляхом використання моделей Альтмана, Бівера та інших, аналіз платоспроможності чи рентабельності – всі вони засновані на порівнянні з якимисьь рекомендованими значеннями, які не адаптовані під реальні підприємства різних галузей, як виробничих, так і невиробничих і різних організаційно-правових форм [3].

Відповідно, це відбивається на системі моніторингу, ускладнює його проведення, не забезпечує однозначності прийнятих за його результатами управлінських рішень. Через відсутність стандартів і чітко прописаних моделей окремим підприємствам доводиться по-своєму організовувати систему моніторингу, спираючись на власний досвід. Безумовно, це позначається на якості та ефективності моніторингу та на результатах його проведення.

Для вирішення цієї проблеми можна розробити стандарт моніторингу та рекомендації по внесенню показників моніторингу в систему КРІ (англ. Key Performance Indicators – ключові показники ефективності). Для прийняття рішення про те, чи є розрахований коефіцієнт платоспроможності або фінансової стійкості нормальним, тобто чи знаходиться його показник в рамках норми, необхідно знати, яке значення для конкретної організації є нормальним, а яке свідчить про проблеми. Саме тому пропонується вдатися до стандартів, які регламентуватимуть процес моніторингу за аналогією з існуючими стандартами управління якістю або управління проектами. Тобто створити набір вимог до здійснення моніторингу, дотримання яких допоможе забезпечити його ефективну реалізацію. А конкретні значення тих чи інших показників, необхідних для порівняння, повинні встановити самі менеджери підприємства з урахуванням знання своєї специфіки [2].

Стандарт повинен включати в себе методологію проведення моніторингу господарської діяльності організації, основні принципи моніторингу та ключові показники, необхідні для відстеження ймовірності неплатоспроможності, що в кінцевому підсумку і є метою моніторингу.

Для закріплення і постійного підтримування фінансових показників і коефіцієнтів в рамках допустимих меж, які і були визначені, слід внести відповідність всіх цих показників норми в систему КРІ.

Таким чином, на підприємстві до всіх інших слід додати ще один показник системи КРІ, без досягнення якого буде неможлива ефективна діяльність підприємства та ефективний моніторинг фінансово-економічного стану підприємства – відповідність фінансових показників нормативним значенням.

А за для забезпечення ефективності системи фінансово-економічного моніторингу підприємства потрібно використовувати показники росту/зниження показників системи КРІ.

Список використаних джерел:

1. Мойсеєнко І.П., Марченко О.М. Управління фінансово-економічною безпекою підприємства: навч. посібник. Львів, 2011. 380 с.
2. Подольчак Н.Ю., Карковська В.Я. Організація та управління системою фінансово-економічної безпеки: навч. посібник. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. 268 с.
3. Васильців Т.Г., Волошин В.І., Бойкевич О.Р., Каркавчук В.В. Фінансово-економічна безпека підприємств України: стратегія та механізми забезпечення: монографія; за ред. Т.Г. Васильціва. Львів: Ліга-Прес, 2012. 386 с.

УДК: 336.7

Луньов Д.А.
здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня
(Науковий керівник: к.е.н., доцент Іщенко Н.А.)
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький

ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ БАНКУ

Ефективність розвитку економіки країни залежить від стабільності роботи банківської системи. Фінансова стабільність банківської системи пов'язана із стабільністю банків, які входять до її складу. На сучасному етапі розвитку економіки України негативний вплив на банківську систему відбувається через військовий стан, інфляцію, скорочення виробництва та зниження інвестиційної активності. У зв'язку з тим, що стабільність банківської системи відображається на стані економіки в цілому, тому особливого значення набувають питання забезпечення фінансової стійкості банківських установ.

Метою дослідження є висвітлення шляхів забезпечення фінансової стійкості банку.

Забезпечення фінансової стійкості банків є основою стабільної банківської системи, запорукою успіху економічних перетворень і макроекономічного розвитку. Від рівня розвитку банківської системи, її ресурсного потенціалу, надійності та високого рівня платоспроможності залежить забезпеченість фінансовими ресурсами всіх галузей економіки. Необхідність поступального розвитку економіки України та досягнення високих темпів приросту внутрішнього валового продукту можливі за умов забезпечення високого рівня концентрації фінансових ресурсів і стабільного розвитку банківської системи [3].

Фінансова стійкість особливо важлива для стабільного та ефективного функціонування як окремої банківської установи, так і країни в цілому. Стійкість комерційного банку – якісний та кількісний стан активів та пасивів, що гарантує надійність функціонування та довіру з боку клієнтів та контрагентів. Отже,